

DONATEURS WERVEN IS OOK VOGELS HELPEN! ◁

Naarden, november '79

GOED NIEUWS!

Eindelijk is gebeurd, waar ik het hele jaar naar uitgezien heb : de Winterkoning is terug! Op zondagmorgen 7 oktober zag ik hem weer op een afgezaagd berkestammetje. Het is, geloof ik, een jong exemplaar; niet de oude brutale die vaak, als ik stond te praten, achter boven mijn hoofd ging zitten zingen. Eerst dacht ik dat het toeval was, maar bij de derde maal twijfelde ik niet meer. Als een kanarie probeerde hij me, als ik harder ging praten, te overstemmen. Hij kwam vlak bij de keukendeur, nam een bad in de drinkschaal en rende over de voertafel. Nadat we met Kerstmis uitgegaan waren, bleef hij nog een week bij de burens, waar hij het heel goed had. In 1979 is hij niet meer gezien. De Boomkruiper, Grote Bonte Specht, Fitis en Tjiftjaf, Groenling, Kool-Pimpel- en Zwarte Mees, Staartmezen, Heggemusjes, Merels en Zanglijsters, Tuinfluiters en de Vink - we hoorden en zagen ze allemaal, maar we keken vergeefs uit naar het bijdehande bolletje, dat je in de schemering soms in het tuinpad als een blad fladderend tegemoetkwam en pas op het laatste moment uitweek in de dichte braamstruiken. Wel waren er weer op de Lange Bedekteweg, maar waarom zouden ze daar vandaan gaan, en hoe zouden ze weten, dat er een fijne strook heesters en bomen en lekkere aangevreten stammetjes tussen de huizen zou zijn?

Eind september kwam de Roodborst terug; een flinke, met oranje borstje, aan wiens kleine kraaloogjes niets ontgaat. Je kunt de aarde niet aanraken, of hij is er. Een uitgespitte graszode inspecteert hij geregeld, evenals de spinnewebjes in het voederhuis. Vaak komt hij als het bijna donker is, nog even in gezelschap van de Merel, die krachtig met de snavel een blad opzij gooit of gaten spit. Allicht schiet er voor onze Erithacus rubecula iets over van de losgewerkte wormpjes! ▷

Eind september meende ik een blikkerig en snorrend geluidje te horen. En ja, daar was hij! Om meteen weer te verdwijnen via een oude brem, in de els. Maar hij blijft, onze Troglodytes troglodytes, ook al jaagt de Roodborst achter hem aan : hij komt langs een omweg weer terug.

Maar wat kunnen wij voor deze zo kwetsbare vogeltjes doen als er weer strenge vorst komt? Natuurlijk langs boomstammen en op voertafels dierlijk voedsel geven, zo vroeg en zo laat mogelijk, om de nacht te verkorten. En als we nu eens - nog vóór januari - nestkastjes ophingen met kleine opening (2,8 cm.) en deze losjes vulden met droog hooi? Winterkoningen slapen en nestelen vaak in hooischelven. Ze konden dan zelf er een holletje in maken en daar bij elkaar gaan zitten slapen. In de afgelopen winter vroren ze nog dood in nestkastjes. Ze moeten zo beschut mogelijk hangen en van dik isolerend materiaal gemaakt worden. Hoe eerder hoe beter: de mezen hebben hun winterkwartieren al betrokken.

Als u een goed idee hebt, mogen wij het dan weten?

Met vriendelijke groet,
E.M. Mulder-Eenjes
penn. secretaresse
"Wintervoeding" ◁